

СЕМЕН ПАСНИКОВ 1911 3-8-09
СЕМЕН ПАСНИКОВ 1911 3-8-09
СЕМЕН ПАСНИКОВ 1911 3-8-09

Vendula Šafářová

„Kresby“

Vendula Šafářová se narodila 16. 7. 1976 v Ostravě. Vystudovala SUPŠ v Uherském Hradišti (1989-1994) a Vysokou školu umělecko-průmyslovou (1994-2000) v Praze (prof. Eva Jiříčková). V současné době studuje na ČVUT teorii architektury (doc. Eva Fantová). Od roku 1993 absolvovala řadu studijních pobytů a stáží ve Velké Británii, Izraeli, Japonsku, Španělsku, Hong-Kongu a jinde. Podílela se na více jak dvacítce architektonických pracích a projektech. Mezi nejznámější patří spolupráce na návrhu nové budovy Národní technické knihovny v Praze a samozřejmě současné projekty v rámci autorčiny činnosti v architektonickém studiu Allied Architects International v Šanghaji. Za svou činnost získala několik ocenění: 3. cena SIAL Praha v soutěži na Národní knihovnu (2001), byla navržena na cenu Český interiér 2004 za realizaci interiéru hudebního klubu Mecca v Praze a získala čestné uznání v soutěži o cenu Petra Parléře za projekt Blatná po povodni. Od roku 2006 je členkou Asociace interiérových architektů ČR. Zúčastnila se řady prestižních společných architektonických výstav a více jak desetkrát vystavovala samostatně. Kromě architektonických prací se rovněž věnuje designu a volné tvorbě, převážně grafice a kresbě. Autorka žije v čínské Šanghaji, kde pracuje pro kanadsko-čínskou architektonickou kancelář AAI.

„A tady je můj příběh, představte si, že se učíte kreslit od 5 let. A furt kreslíte, kreslíte, střídáte učitele, školy, názory, čtete knihy...jeden říká musíš vědět co kreslíš a druhý říká nesmíš vědět co kreslíš! A takhle různě se v tom motáte. Tohle je váš myšlenkový rajon. To co vidíte jsou kresby obyčejnýma pastelkami, které mají překrásné barvy a vlastnosti a dá se s nimi úžasně čarovat. “Vyrobít maximum s minimem prostředků”: Řekl čínský učitel mého kolegy. A tohle bylo přesně to, co architekt potřebuje, když se vyjadřuje 10 hodin denně přes počítač, „tahá čáry,“ modeluje vize, poslouchá jazyk, který mu z dálky připadá jako francouzština, ale zblízka to není francouzština, a pak odchytne sem tam nějaké slovo jo! Zheli, gei wo.... aaa! Jasně čínština! A přitom ťuká do klávesnice jako datel. Ale já nejsem datel! Co tedy jsem? Udeřím tě 30x! Jak říká mistr Cchu.

Teď vám popíšu techniku kresby. Když si sednete a uklidníte se, koncentrujete se na nic (to je moc těžké, tak třeba na dech), jako zenoví mistři, nakreslíte čáru, a pak druhou, a pak prkno otočíte, vidíte, že tohle vypadá jako vlna a tamhleto jako věž a takhle postupujete dál. Zakážete si všechny názory a kritiky co vás napadnou, žádný komentář, prostě teď kreslím a jsem kresba.... Ztotožníte se. To myslím je má automatická kresba. Je to jako improvizované herectví...“

(Vendula Šafářová v pozdravu adresovaném účastníkům vernisáže v Galerii Beseda v lednu 2010)